

բուժման Զոհարերութիւնը մեծ է՛ր լի-  
նիլ, որովհետեւ շատ կարճ միջոցում  
կարելի է թերութիւններից շատերը  
ուղղել. իսկ գրքովի տխր, իւր վատ  
թղթով հանդերձ, երեւի, մի քանի

տասնեակ բուժուց աւելի նստած  
էի լինիլ, չը նայած որ գինը 30 կո-  
պէկ է նշանակւած:

Ա. Ա.

ՄԵԼԻԲ-ՇԱՀՆԱԶԱՐԵԱՆՅ ԿՈՍՏԱՆԴԻՆ. «ՓՇՐԱՆՔ» (նւէր հայ երեխա-  
ներին): Շուշի, տպարան Հոյոց Հոգեւոր Տեսչութեան, 1888 թ.,  
փոքր քառածալ, 70 երես, տառ № 12. գինն է 15 կոպէկ:

Մաքուր ու կոկիկ լեզուով <sup>1)</sup>  
գրւած այս գրքովը սլարոնակում է  
իւր մէջ մի քանի արձակ ու ոտա-  
նաւոր հառւածներ մանկական ըն-  
թերցանութեան համար: Արձակ գրու-  
ածներից մի քանիսը նույնպէս չա-  
փով են գրւած, բայց ոչ ոտանաւորի  
ձևով շարւած. օրինակ, «Մի պատ-  
կեր զարնանալին կեանքից» կտորը:  
Ոտանաւորներից լաջող է «Գար-  
բինը», մասամբ էլ «Մի պատկեր  
զարնանալին կեանքից»-ը. իսկ միւս-  
ները չ'ունին բանաստեղծական ար-  
ժանաւորութիւններ, նրանք գրւած  
են ալս ժանրով. «Հօտը ցրուել է,  
նախիրը փախել, ձիերը խրանել,  
դէս ու դէն ընկել, հաւքերը թռել  
բունի մէջ պահուել, հովիւ, հորթա-  
րած, փաղահատ, կովարած, ամենքն  
էլ իրանց դործերը թողած՝ թփերի  
տակին մնացել են սառած»... (երես  
14) և այսպէս ամբողջ երեսներ:

Այդ տեսակ նկարագրութիւնները  
գուցէ մեքենայական ընթերցանու-  
թեան համար պէտքական լինին,

բայց հաղիւ թէ երեսաների հետա-  
քրքրութիւնը չարժեն: Բոլորովին այլ  
ստղաւորութիւն են անում «Գիշե-  
րապահ Մկրտիկ երաղը» ու «Եւրոպայի  
և Կովկասի անբան անասուննե-  
րը» <sup>1)</sup> վերնագիրներով հետաքրքրա-  
կան, կենդանի ու բնական ձևով  
գրւած և զեղեցիկ տեղեղնցիա պա-  
րունակող լուսածները: Աւելորդ են  
«Հացթուխ»-ի վերջին տողերը՝  
«Տխուր երեսով ալիւր է մաղում,  
Ալիւր է մաղում և խոր հառա-  
չ ու մ...» (երես 41):

Ինչո՞ւ, ինչ պատահեց լանկարծ.  
գուցէ բազմակէտների տակ ծածկ-  
ւածը երեսաներին է թողւում լրաց-  
նել:

Այսպէս, ուրեմն, վերեւ նշանակած  
լաջող լուսածները ցոյց են տալիս,  
որ պ. Կ. Մելիք-Շահնազարեանցը  
կարող է մանկական ընթերցանու-  
թեան համար լաւ պատկերներ գրել  
և որ երեսաներին առաջարկող ալս  
«նւէրը», ընդհանրապէս, արժէ տալ  
երեսաների ձևաքը:

Լ. Ս.

<sup>1)</sup> Թէէն պատահում է այսպիսի մի դարձ-  
ւածք՝ «կաթի լիտարէն», խոտ են արա-  
ծում (երես 8):

<sup>1)</sup> Երեսաների համար կարելի էր և ա-  
ւանց «ձեւերէ տօն» խօսքի եօլա գնալ: